

3dje Behandling maatte strejfe ind derpaa . . .

**Formanden:** Det ærede Medlem kan faa Ordet, naar hele Sagen kommer til at ligge for, og Endringsforslagene ere afgjorte, men i Øjeblikket er det lidt vel tidligt.

**Stilling:** . . . Jeg skal begrænse mig. Det var vist Landbruget, jeg stoppede ved. Naar Landbruget tror, at det maa hvide lærlig Støtte til Industrien i forskellige Retninger, saa tror jeg dog ikke, at det passer fuldstændigt, idet Landbruget dog i Industriens Udøvere har det bedste Marked ogsaa for sine Produkter. Jeg stopper nu herved og skal ikke fordybe mig videre deri.

Jeg maa maaffe med Hensyn til de foreliggende Endringsforslag gøre nogle Bemærkninger. Jeg slutter mig selvfølgelig til den højtærede Finansministers Endringsforslag under Nr. 8 og 10. Jeg kommer dernæst til Nr. 18 angaaende Margarinen. Naar man taler om, at Industri og Haandværk stille for store Fordringer, medens Landbruget ikke stiller den Slags Fordringer, er det ganske vist en Landbrugsfordring, som her opstilles, og jeg tror ogsaa, at det ærede 1ste Medlem for 8de Aarss vil anerkende, at der her stilles en Fordring om Bestyttelse for Landbruget. Derjom jeg troede, at det var Landbrugets Gavn, skulde jeg, uanset at der menes, at Landbruget ikke trænger til nogen Bestyttelse, gaa med dertil, men jeg tror ikke, at det er til Landbrugets Gavn, at der kommer en saadan Told paa disse Positioner her. Margarinen er tværtimod et saa godt, billigt og almenbragt Næringsmiddel, at jeg synes, at det vilde have farlige Konsekvenser at komme ind paa at lægge en Told derpaa. Jeg kan heller ikke se, at det skulde gavne Landbruget eller vort eget udmærkede Smør. Jeg tror tværtimod, at det bestytter det fremmede daarlige Smør, der kommer her ind i saa rigt Maal. Idet Margarinen fordyres, nødsaages en Mængde Forbrugere, ikke til at købe det udmærkede Smør, der bliver sendt ud af Landet, og som de ikke have Raad til at købe, men til at købe det daarlige fremmede Smør, der indføres i meget rigt Maal, og hvorimod man ikke er bestyttet ved nogen Told. Jeg synes, at der skulde og burde tages Hensyn til dette, og jeg kan ikke indse, at det i Virkeligheden vilde gavne Landbruget ogsaa set fra den Side, 'at som Forholdene nu ere, forbruges Margarinen i meget betydelig Udstrækning af Landbrugere, som ere i Stand til at købe Margariner og

derved kunne sælge deres egne Produkter af Smør. Med andre Ord, de tjene en Avance paa hvert Pund af 60 Ore ved at bruge Margariner i Stedet for Smør. Jeg synes derfor, at det er en langt større Bestyttelse for Landbruget at sørge for, at Margarinen bliver saa billig som mulig, for at de kunne forbruge den og sælge deres Smør til de høje Priser. Derfor kan jeg altsaa ikke gaa med dertil ogsaa af det Hensyn, som jeg udtalte, at det er et Næringsmiddel, som hele Befolkningen bruger, og som jeg formener, ikke burde fordyres. Hvad jeg her har sagt om Margarinen, gælder fremdeles ogsaa om det subsidiære Forslag om Talgen. Den ærede Forslagsstiller var saa omtrent vis paa, at det ikke vilde finde Modstand her i Tinget; det kan være, at jeg bliver en af de saa Modstandere her i Tinget, derfor har han af Forsigtighedshensyn taget Talgen med, og det kan jeg godt forstaa, men jeg vil altsaa ogsaa fraraade at stemme for det, idet det vil medføre, at Margarinen bliver fordyret. — Den højtærede Finansminister udtalte, at han troede ikke, at en Told paa disse Raaprodukter til Margarinen vilde medføre nogen Fordyrelse af Margarinen herhjemme. Ja, hvis man kunde stole paa det! Men det er netop det, de Herrer fra anden Side sige, at ved enhver Forhøjelse af Tolden paa Raastoffer til Haandværks- og Industrigenstande fordyres disse herhjemme, saa det er jo næsten blevet en Sandhed, man maa tro. Jeg er ængstelig for, at det ogsaa vil vise sig ved Tolden paa Margarinen og de Stoffer, der bruges til Margarinen.

Med Hensyn til Brænde er noget lignende Tilfældet. Det skulde altsaa være for at beskytte vore Stove. Men efter at vi nu have faaet en Told eller rettere bibeholdt Tolden paa Kul, synes jeg ikke, at det er heldigt at komme ind paa, at Brændet ogsaa skal belastes med Told. Her er nu dette „Brændsel under 2 Fod“; man veed, at alt Brændsel, der som Regel benyttes i Industrien, er over 2 Fod, det er 3 Fod; jeg finder derfor ikke, at denne Affattelse er heldig og jeg vil ikke kunne stemme derfor, ogsaa af den Grund, at jeg mener, at det er en Fordyrelse af en Nødvendighedsartikel yderligere, end der allerede er.

Med Hensyn til Sommeure, vil jeg kunne gaa med til det, da det Forslag, som er stillet af den højtærede Finansminister, efter min Mening er passende.

Saa er der endelig Skibsafgiften. Stønt det egentlig paa en Maade kunde ligge mig fjernere, vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at hvor der stilles og har